

P7_TA(2011)0492

Internetiniai lošimai

2011 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl internetinių lošimų vidaus rinkoje (2011/2084(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 24 d. Komisijos komunikatą „Žalioji knyga „Internetiniai lošimai vidaus rinkoje““ (COM(2011)0128),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 51, 52 ir 56 straipsnius,
- atsižvelgdamas į prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėtą Protokolą dėl subsidarumo ir proporcingumo principų taikymo,
- atsižvelgdamas į su tuo susijusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką¹,
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 10 d. Tarybos išvadas ir Tarybai pirmininkavusių Prancūzijos, Švedijos, Ispanijos ir Vengrijos pažangos ataskaitas dėl lošimų ir lažybų veiklos organizavimo ES valstybėse narėse pagrindo,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl azartinių lošimų internete patikimumo²,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 8 d. rezoliuciją dėl Baltosios knygos dėl sporto³,
- atsižvelgdamas į 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/13/ES dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo⁴,
- atsižvelgdamas į 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančią Tarybos Direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos

---

¹ Ypač į sprendimus bylose C-275/92 Schindler (1994), C-55/94 Gebhard (1995), C-124/97 Läärä (1999), C-67/98 Zenatti (1999), C-6/01 Anomar (2003), C-243/01 Gambelli (2003), C-42/02 Lindman (2003), C-444/02 Fixtures Marketing Ltd prieš OPAP (2004), C-338/02 Fixtures Marketing Ltd prieš Svenska Spel AB (2004), C-46/02 Fixtures Marketing Ltd prieš Oy Veikkaus Ab (2005), C-386/04 Stauffer (2006), C-432/05 Unibet (2007), C-338/04, C-359/04 ir C-360/04 Placanica ir kt. (2007), C-206/04 Komisija prieš Italiją (2007), C-42/07 Liga Portuguesa de Futebol Profissional (2009), C-258/08 Ladbrokes (2010), C-203/08 Sporting Exchange (2010), C-447/08 ir C-448/08 Sjöberg ir Gerdin (2010), C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 ir C-410/07 Markus Stoß ir kt. (2010), C-46/08 Carmen Media (2010) ir C-64/08 Engelmann (2010).

² OL C 87E, 2010 4 1, p. 30.

³ OL C 271E, 2009 11 12, p. 51.

⁴ OL L 95, 2010 4 15, p. 1.

reglamentą (EB) Nr. 2006/2004¹,

- atsižvelgdamas į 1997 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 97/7/EB dėl vartotojų apsaugos, susijusios su nuotolinės prekybos sutartimis²,
  - atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui³,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 6 d. Komisijos komunikatą „Kova su korupcija ES“ (COM(2011)0308),
  - atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo⁴,
  - atsižvelgdamas į 2002 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/58/EB dėl asmens duomenų tvarkymo ir privatumo apsaugos elektroninių ryšių sektoriuje⁵,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. sausio 18 d. Komisijos komunikatą „ES lygmens veiksmų sporto sektoriuje svarbos didinimas“ (COM(2011)0012),
  - atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos⁶,
  - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje⁷,
  - atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje⁸,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomones (A7-0342/2011),
- A. kadangi internetinių lošimų sektorius nuolat auga ir kai kuriais aspektais šio augimo nekontroliuoja piliečių, kuriems siūlomi šie lošimai, nacionalinės vyriausybės ir kadangi šio sektoriaus rinka nėra panaši į kitas rinkas, nes joje kyla su vartotojų apsauga ir kova su organizuotu nusikalstamumu susijusių pavojų,
- B. kadangi taikant subsidiarumo principą nėra jokio specialaus Europos teisėkūros akto,

---

¹ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

² OL L 144, 1997 6 4, p. 19.

³ OL L 309, 2005 11 25, p. 15.

⁴ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁵ OL L 201, 2002 7 31, p. 37.

⁶ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁷ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁸ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

reguliuojančio internetinius lošimus,

- C. kadangi azartinių lošimų paslaugoms taikomi įvairūs ES teisėkūros aktai, pvz., Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva, Direktyva dėl nesąžiningos komercinės veiklos, Direktyva dėl nuotolinės prekybos, Kovos su pinigų plovimu direktyva, Duomenų apsaugos direktyva, Direktyva dėl privatumo ir elektroninių ryšių ir Direktyva dėl bendros pridėtinės vertės mokesčio sistemos,
- D. kadangi lošimų sektorius įvairiose valstybėse narėse reguliuojamas skirtingai, todėl sunku ne tik reguliuojamiems paslaugų teikėjams teikti teisėtas tarpvalstybines lošimų paslaugas, bet ir reguliavimo institucijoms apsaugoti vartotojus ir kovoti su neteisėtais lošimais susijusiu galimu nusikalstamumu,
- E. kadangi vienodo Europos požiūrio į kovą su nusikalstamumu ir apgavystėmis, ypač siekiant užtikrinti sąžiningą sportinę veiklą ir lošėjų bei vartotojų apsaugą, teikiama papildoma nauda yra labai svarbi,
- F. kadangi SESV 56 straipsnyje įtvirtinta laisvė teikti paslaugas, tačiau kadangi internetiniai lošimai dėl ypatingo jų pobūdžio nebuvo įtraukti į Elektroninės prekybos, Paslaugų ir Vartotojų teisių direktyvų taikymo sritį,
- G. kadangi Teisingumo Teismas išaiškino daugelį svarbių teisinių klausimų, susijusių su internetiniais lošimais ES, tačiau teisinis netikrumas dėl daugelio kitų klausimų, kuriuos galima išspręsti tik politiniu lygmeniu, išlieka; kadangi dėl šio teisinio netikrumo labai padidėjo neteisėtų lošimų pasiūla ir atsirado didelė su jais susijusi rizika,
- H. kadangi dėl internetinių lošimų, jei jie tinkamai neregamentuojami, gali kilti didesnė priklausomybės rizika negu tradicinių lošimų realioje erdvėje atveju, be kita ko, dėl lengvesnės prieigos prie jų ir socialinės kontrolės nebuvimo,
- I. kadangi vartotojai turi būti šviečiami apie galimą internetinių lošimų žalą ir apsaugoti nuo šioje srityje kylančių pavojų, ypač priklausomybės, sukčiavimo, apgaulės ir nepilnamečių dalyvavimo lošimuose,
- J. kadangi iš lošimų gaunamos didelės pajamos, kurias daugelis valstybių narių gali nukreipti visuomeninės naudos ir labdaros reikmėms, pvz., sportui, finansuoti,
- K. kadangi būtina užtikrinti sąžiningumą sporte aktyviau kovojant su korupcija ir susitarimais dėl varžybų baigties,
- L. kadangi siekiant įgyvendinti šiuos tikslus būtina Europos Sąjungos mastu įdiegti sporto varžybų ir finansinių srautų kontrolės mechanizmus bei bendrus priežiūros mechanizmus,
- M. kadangi siekiant keistis gerąja patirtimi taip pat labai svarbu, kad visi suinteresuotieji subjektai (institucijos, sporto federacijos, lažybų paslaugų teikėjai) bendradarbiautų tarptautiniu mastu,
  1. palankiai vertina Europos Komisijos iniciatyvą pradėti viešas konsultacijas pagal žaliąją knygą dėl internetinių lošimų, kurias vykdant bus galima pragmatiškai ir konkrečiai apsvarstyti šio sektoriaus ateitį Europoje;
  2. palankiai vertina Komisijos paaiškinimą, kad žaliąja knyga pradėto politinio proceso

tikslas jokiu būdu nėra panaikinti internetinių lošimų sektoriaus reguliavimą ir (arba) ši sektorių liberalizuoti;

3. primena didėjančią ekonominę internetinių lošimų, iš kurių 2008 m. gauta daugiau nei 6 mlrd. EUR metinių pajamų, o tai sudaro 45 proc. pasaulio lošimų rinkos, augimo svarbą; sutinka su Europos Sąjungos Teisingumo Teismu, kad tai ekonominė veikla, turinti specifinių savybių; primena, kad dėl šio augimo taip pat patiriamos didesnės socialinės išlaidos, susijusios su patologiniu lošimu ir neteisėta veikla;
4. mano, kad veiksmingai reguliuojant internetinių lošimų sektorių turėtų būti siekiama visų pirma šių tikslų:
  - a) nukreipti natūralų gyventojų norą lošti,
  - b) kovoti su neteisėta lošimų sektoriumi,
  - c) užtikrinti veiksmingą lošėjų apsaugą, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamoms grupėms, ypač jaunimui,
  - d) užkirsti kelią priklausomybės nuo lošimų pavojui,
  - e) užtikrinti, kad lošimai vyktų tinkamai, sąžiningai, atsakingai ir skaidriai,
  - f) užtikrinti, kad būtų skatinami konkretūs veiksmai siekiant užtikrinti sąžiningas sporto varžybas,
  - g) užtikrinti, kad nemaža dalis iš lošimų gautų valstybės pajamų būtų skiriama viešosioms, visuomeninės naudos ar labdaros reikmėms,
  - h) užtikrinti, kad lošimai nebūtų susiję su nusikalstama veikla, sukčiavimu ir jokia pinigų plovimo forma;
5. mano, kad šiuo reguliavimu būtų galima užtikrinti sporto varžybų patrauklumą vartotojų ir visuomenės akyse ir užtikrinti ilgalaikį sporto varžybų rezultatų patikimumą bei sporto varžybų prestižą;
6. pabrėžia ETT nuomonę¹, kad internetas yra savitas būdas teikti lošimų paslaugas, grindžiamas moderniomis technologijomis, kurios gali būti naudojamos apsaugoti vartotojus ir palaikyti viešąją tvarką, nors ši nuomonė neturi įtakos valstybių narių galimybei priimti sprendimus dėl konkretaus internetinių lošimų reguliavimo metodo ir leidžia valstybėms narėms riboti arba panaikinti tam tikras vartotojams siūlomas paslaugas;

Subsidiarumo principas ir papildoma nauda Europai

7. Pabrėžia, kad bet kokiam lošimų sektoriaus reglamentavimui taikomas subsidiarumo principas ir šis reglamentavimas turi būti paremtas šiuo principu, atsižvelgiant į skirtingas valstybių narių tradicijas ir kultūrinius ypatumus, ir kad šis principas turi būti suprantamas kaip „aktyviojo subsidiarumo“ principas, kurį įgyvendindamos nacionalinės valdžios institucijos bendradarbiauja tarpusavyje; tačiau mano, kad taikant šį principą turi

---

¹ Byla C-46/08 Carmen Media, 2010 m.

būti laikomasi vidaus rinkos taisyklių, kiek tai taikytina pagal ETT sprendimą dėl lošimų;

8. mano, jog siekiant užtikrinti, kad vartotojai nesinaudotų operatorių, kurie neatitinka nacionalinių licencijavimo reikalavimų, paslaugomis, būtina teikti patrauklias tinkamai reguliuojamas internetinių ir tradicinių lošimų būdų realioje erdvėje lošimų paslaugas;
9. todėl nepitaria vieno ES teisės akto, kuriuo būtų bendrai reguliuojamas visas internetinių lošimų sektorius, priėmimui, tačiau mano, kad kai kuriose srityse, atsižvelgiant į tarpvalstybinį internetinių lošimų paslaugų pobūdį, be nacionalinio reguliavimo, būtų suderintas Europos požiūris teiktų aiškios pridėtinės vertės;
10. pripažįsta valstybėms narėms suteiktą laisvę organizuoti lošimus laikantis ES sutartyje nurodytų pagrindinius nediskriminavimo ir proporcingumo principų; atsižvelgdamas į tai, gerbia kai kurių valstybių narių sprendimą uždrausti visų ar kai kurių rūšių internetinius lošimus arba šiame sektoriuje išlaikyti valstybės monopolį, remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, jei jos laikosi nuoseklaus požiūrio;
11. primena, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas kelis kartus pripažino, kad suteikus išskirtines teises paslaugų teikėjui, kurį griežtai tikrina valdžios institucijos, galima geriau apsaugoti vartotojus nuo sukčiavimo ir veiksmingiau kovoti su nusikalstamumu internetinių lošimų sektoriuje;
12. pažymi, kad internetiniai lošimai yra ypatingo pobūdžio ekonominė veikla, kuriai negali būti visapusiškai taikomos vidaus rinkos taisyklės, būtent įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas taisyklės; vis dėlto pripažįsta nusistovėjusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, kurioje pabrėžiama, kad nacionalinės kontrolės priemonės turėtų būti priimanamos ir taikomos nuosekliai, proporcingai ir nediskriminuojant;
13. pabrėžia, kad, viena vertus, internetinių lošimų organizatoriai visais atvejais turėtų laikytis šalių, kuriose jie veikia, nacionalinės teisės, kita vertus, valstybės narės turėtų išlaikyti teisę taikyti priemones kovojant su nelegaliais internetiniais lošimais ir reikalingas norint įgyvendinti nacionalinius teisės aktus bei neleisti nelegaliems organizatoriams patekti į rinką;
14. mano, kad lošimų rinkoje abipusio licencijų pripažinimo principas netaikytinas, tačiau, atsižvelgiant į vidaus rinką, aiškiai pabrėžia, kad valstybės narės, atveriančios internetinių lošimų sektorių visų ar kai kurių lošimų rūšių konkurencijai, privalo užtikrinti skaidrumą ir sudaryti sąlygas nediskriminacinei konkurencijai; rekomenduoja valstybėms narėms šiuo atveju įdiegti licencijavimo modelį, pagal kurį Europos lošimų paslaugų teikėjai, tenkinantys priimančiosios valstybės narės nustatytas sąlygas, galėtų prašyti suteikti licenciją; tose valstybėse narėse, kurios įgyvendino licencijų sistemą, galėtų būti nustatytos licencijų prašymų teikimo procedūros, kuriomis būtų sumažinta administracinė našta išvengiant nereikalingo reikalavimų ir kontrolės, atliekamos kitose valstybėse narėse, dubliavimosi, užtikrinant valstybės narės, kurioje pateiktas licencijos prašymas, reguliavimo institucijos viršenybę; todėl mano, kad būtina stiprinant administracinį bendradarbiavimą didinti nacionalinių reguliavimo institucijų tarpusavio pasitikėjimą; be to, gerbia valstybių narių teisę nustatyti operatorių skaičių, žaidimų rūšių ir kiekio pasiūlą siekiant apsaugoti vartotojus ir užkirsti kelią nusikaltimams, su sąlyga, kad šie apribojimai būtų proporcingi ir jais būtų atspindimas susirūpinimas nuosekliai ir sistemingai apriboti veiklą šiame sektoriuje;

15. ragina Komisiją laikantis „aktyviojo subsidarumo“ principo išnagrinėti galimybę taikyti visus galimus ES lygmens mechanizmus ir priemones, sukurti vartotojų apsaugos, priklausomybės prevencijos ir kovos su neteisėtais internetinių lošimų paslaugų teikėjais tikslais, įskaitant nacionalinių reguliavimo institucijų oficialų bendradarbiavimą, bendrus standartus paslaugų teikėjams ar pagrindų direktyvą; mano, kad pirmas žingsnis galėtų būti visoje Europoje galiojantis internetinių lošimų elgesio kodeksas dėl kurio susitartų reguliavimo institucijos ir paslaugų teikėjai;
16. laikosi nuomonės, kad visoje Europoje galiojantis internetinių lošimų elgesio kodeksas turėtų apimti paslaugų teikėjo ir vartotojo teises ir pareigas; mano, kad šis elgesio kodeksas turėtų padėti užtikrinti atsakingą požiūrį į lošimus, aukštą lošėjų, ypač nepilnamečių bei kitų pažeidžiamų asmenų, apsaugos lygį, taip pat apibrėžti kovai su elektroniniais nusikaltimais, sukčiavimu ir klaidinančia reklama skirtus tiek ES, tiek nacionalinio lygmens paramos mechanizmus ir galiausiai sukurti principų bei taisyklių sistemą, kuri užtikrintų, kad vartotojai būtų tolygiai apsaugoti visoje ES;
17. pabrėžia, kad valstybės narės, siekdamos užkirsti kelią neteisėtų lošimų paslaugų teikėjams siūlyti savo paslaugas internetu, turėtų imtis platesnių veiksmų, pvz., sudaryti juodąjį neteisėtų lošimo teikėjų sąrašą; ragina Komisiją išnagrinėti galimybę pasiūlyti teisiškai privalomas priemones, pagal kurias, remiantis nacionaliniais juodaisiais sąrašais, bankai, kredito korteles išduodantys subjektai ir kiti mokėjimų sistemos dalyviai ES privalėtų blokuoti savo klientų ir lošimų paslaugų teikėjų, kurie neturi licencijos jų jurisdikcijoje, sandorius, nesudarant kliūčių teisėtiems sandoriams;
18. gerbia valstybių narių teisę imtis įvairių represinių priemonių prieš neteisėtus internetinių lošimų pasiūlymus; remia reguliavimo principo, pagal kurį lošimų įmonė gali veikti (arba pateikti paraišką dėl privalomos nacionalinės licencijos) tik vienoje valstybėje narėje, jei ji neveikia pažeisdama teisės aktus kurioje kitoje nors ES valstybėje narėje, įdiegimą siekiant padidinti kovos prieš neteisėtus internetinių lošimų pasiūlymus veiksmingumą;
19. ragina Komisiją, kaip Sutarčių sergėtoją, ir valstybes nares toliau veiksmingai prižiūrėti, kaip laikomasi ES teisės aktų reikalavimų;
20. pažymi, kad nuo 2008 m. galėjo būti padaryta daugiau pažangos neišnagrinėtų pažeidimų bylų atvejais ir kad Europos Teisingumo Teisme niekada nebuvo iškelta byla jokiai valstybei narei; ragina Komisiją tęsti savo tyrimą dėl valstybių narių teisės aktų dėl lošimų (neinternetinių ir internetinių) galimos neatitikties SESV reikalavimams ir, jei reikia, tęsti pažeidimų tyrimo procedūras, pradėtas dar 2008 m., siekiant, kad būtų užtikrinta ši atitiktis; primena Komisijai jos, kaip sutarčių sergėtojos, pareigą skubiai reaguoti į gautus skundus dėl sutartyse įtvirtintų laisvių pažeidimo;

Reguliavimo institucijų bendradarbiavimas

21. ragina nacionalinėms reguliavimo institucijoms suteikiant pakankamai kompetencijos stiprinti jų bendradarbiavimą koordinuojant Europos Komisijai, siekiant nustatyti bendrus standartus ir kartu imtis veiksmų prieš internetinių lošimų paslaugų teisėjus, kurie veikia neturėdami privalomos nacionalinės licencijos; nurodo, kad ypač nustatant į juoduosius sąrašus įtrauktų žaidėjų tapatybę ir kovojant su pinigų plovimu, lažybų sukčiavimu ir kitais organizuotai vykdomais nusikaltimais nacionaliniai pavieniai sprendimai yra nesėkmingi; todėl mano, kad siekiant geriau bendradarbiauti reguliavimo

srityje būtina kiekvienoje valstybėje narėje įsteigti reguliavimo instituciją, turinčią pakankamus įgaliojimus. teigia, kad vidaus rinkos informavimo sistema galėtų būti veiksmingesnio nacionalinių reguliavimo institucijų bendradarbiavimo pagrindas; atkreipia dėmesį į nacionalinių reguliavimo institucijų glaudesnio bendradarbiavimo iniciatyvas, pvz., Europos lošimų reguliavimo institucijų forumo (GREF) tinklas ir Europos reguliavimo institucijų platforma; ragina ES valstybes nares, Europolą ir Eurojustą glaudžiau bendradarbiauti ir geriau koordinuoti veiklą kovojant su neteisėtais lošimais, sukčiavimu, pinigų plovimu ir kitais finansiniais nusikaltimais internetinių lošimų srityje;

22. laikosi nuomonės, kad įvairių rūšių lošimai, pvz., greitieji interaktyvūs azartiniai žaidimai, kurie žaidžiami sekundžių dažnumu, lažybos ir loterijos su kassavaitiniu burtų traukimu, skiriasi vieni nuo kitų ir reikalauja skirtingų sprendimų, nes vienų rūšių lošimai suteikia daugiau galimybių piktnaudžiauti nei kitos; visų pirma pažymi, kad pinigų plovimo galimybė priklauso identifikavimosi reikalavimų, žaidimo tipo ir mokėjimo metodų, todėl būtina, kai lošimo rūšių atveju, stebėti žaidimą realiuoju laiku ir vykdyti griežtesnę kontrolę nei kitų žaidimo rūšių atveju;
23. pabrėžia poreikį spręsti klientų sąskaitų, susijusių su internetiniais lošimais, apsaugos internetinių lošimų paslaugų teikėjo nemokumo atveju klausimą; todėl siūlo, kad ateityje bet kokiuose būsimuose šiai sričiai skirtuose teisės aktuose būtų siekiama apsaugoti indėlius tuo atveju, jei atitinkamai svetainei būtų paskirtos baudos arba prieš ją pradėtos teismo bylos;
24. prašo Komisijos remti vartotojus, jeigu jie nukentėjo dėl neteisėtos veiklos, ir suteikti jiems teisinę pagalbą;
25. rekomenduoja nustatyti visos Europos bendrus minimalius elektroninio identifikavimo standartus; mano, kad registracija turėtų būti atliekama taip, kad būtų nustatyta žaidėjo tapatybė ir tuo pat metu būtų užtikrinta, kad žaidėjas vienoje bendrovėje galėtų susikurti tik vieną žaidimo sąskaitą; pabrėžia, kad patikimos registracijos ir patikros sistemos yra pagrindinės priemonės užkertant kelią bet kokiam piktnaudžiavimui lošimų internete srityje, pvz., pinigų plovimui;
26. mano, kad siekiant apsaugoti vartotojus, ypač pažeidžiamus ir jaunos žaidėjus, nuo neigiamų internetinių lošimų aspektų, ES reikia priimti bendrus vartotojų apsaugos standartus; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad kontrolės ir apsaugos procesai turi būti sukurti prieš pradėdant bet kokią lošimų veiklą, ir, be kita ko, gali apimti amžiaus patikrą, elektroninių mokėjimų ir lėšų pervedimo iš vienos lošėjų sąskaitos į kitą apribojimus ir reikalavimą paslaugų teikėjams skelbti išpėjimus apie amžių, nuo kurio galima lošti, išpėti apie pavojingą elgesį, patloginį lošimą ir nacionalinius internetinių lošimų svetainių kontaktinius centrus;
27. ragina parengti veiksmingų metodų, siekiant spręsti probleminio lošimo klausimą, be kita ko, lošimų draudimais bei nustatant privalomą išlaidų per tam tikrą laikotarpį ribą, kurį galėtų pasirinkti pats žaidėjas; be to, pabrėžia, kad tuo atveju, jei numatyta galimybė padidinti išlaidų ribą, prieš įsigaliojant pakeitimui turėtų praeiti tam tikras laiko tarpas;
28. pabrėžia, kad patologinis lošimas yra elgesio sutrikimas, kuris kai kuriose šalyse gali pasireikšti iki 2 proc. gyventojų; todėl ragina įvairiose Europos Sąjungos valstybėse

narėse atlikti priklausomybės lygio tyrimą, kad būtų parengtas pagrindas, pagal kurį būtų galima nustatyti bendrą vartotojų apsaugos nuo priklausomybės politiką; laikosi nuomonės, kad kai tik sukuriama lošėjo sąskaita, turi būti prieinama tiksli ir išsami informacija apie lošimo žaidimus, atsakingą lošimą ir priklausomybės nuo lošimo gydymo galimybes;

29. ragina Komisiją ir valstybes nares atkreipti dėmesį į šioje srityje jau atliktus tyrimus, tirti priklausomybės nuo lošimų paplitimą, atsiradimą ir gydymą ir rinkti ir skelbti statistinius duomenis apie visų rūšių (internetines ir neinternetines) lošimų sektorius ir priklausomybę nuo lošimo siekiant gauti išsamių duomenų apie visą ES lošimų sektorius; pabrėžia, kad reikalingi statistiniai duomenys iš nepriklausomų šaltinių, ypač susiję su priklausomybe nuo lošimo;
30. ragina Komisiją paskatinti kurti nacionalinių organizacijų, besirūpinančių priklausomais nuo lošimo asmenimis, tinklą, siekiant suteikti galimybę keistis patirtimi ir geriausia patirtimi;
31. pažymi, kad remiantis neseniai pristatytu tyrimu¹ lošimų sektorius buvo įvardytas kaip sektorius, kuriame dažniausiai pasigendama alternatyvių ginčų sprendimo mechanizmų; todėl ragina nacionalines reguliavimo institucijas internetinių lošimų sektoriui sukurti alternatyvius ginčų sprendimo mechanizmus;

Lošimas ir sportas: turi būti užtikrintas sąžiningumas

32. pažymi, kad su sporto varžybomis susijusių apgavysčių rizika, nors buvo visuomet, padidėjo išsiplėtus internetinių sporto lažybų sektoriui ir kelia sąžiningumo sporte riziką; todėl mano, kad turėtų būti parengta bendra sporto apgavysčių ir sukčiavimo apibrėžtis, be to, už lažybų apgavystes turi būti baudžiama visoje Europoje kaip už nusikalstamą veiką;
33. ragina sukurti priemones, kuriomis būtų siekiama stiprinti tarptautinį policijos ir teismų bendradarbiavimą, įtraukiant visas valstybių narių kompetentingas institucijas, atsakingas už sporto lažybų surežisuotų rungtynių prevenciją, atskleidimą ir tyrimą; šiuo atžvilgiu ragina valstybes nares apsvarstyti galimybę įsteigti specializuotas baudžiamojo persekiojimo tarnybas, kurioms tektų pagrindinė atsakomybė už surežisuotų atvejų tyrimą; ragina apsvarstyti galimybę sukurti bendradarbiavimo su sporto varžybų organizatoriais sistemą, kad sportinę drausmę užtikrinančioms valdžios institucijoms ir tyrimus atliekančioms bei persekiojimą vykdančioms valdžios institucijoms būtų lengviau keistis informacija, pvz., sukuriant specialius nacionalinius tinklus ir ryšių centrus, atsakingus už bylas, susijusias su susitarimais dėl varžybų baigties; šie veiksmai turėtų vykdomi, kai tinkama, bendradarbiaujant su lošimų paslaugų teikėjais;
34. todėl mano, kad Europos lygmeniu turi būti nustatyta bendra sukčiavimo sporte apibrėžtis ir sukčiavimas sporte turi būti įtrauktos į visų valstybių narių baudžiamąją teisę;
35. išreiškia savo susirūpinimą, kad dėl nusikalstamų organizacijų įtakos didėja su

---

¹ 2011 m. tyrimas „*Cross-Border Alternative Dispute Resolution in the European Union*“, <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=41671>

internetinėmis lažybomis susijusių surežisuotų rungtynių, kurių pelnas skiriamas kitoms nusikalstamoms veikoms, skaičius;

36. pažymi, kad kelios Europos šalys jau priėmė griežtus teisės aktus dėl kovos su pinigų plovimu naudojant sporto lažybas, taip pat dėl kovos su sukčiavimu sporte (klasifikuodamos jį kaip konkrečią ir nusikalstamą veiką) ir dėl interesų konfliktų tarp lažybų operatorių ir sporto klubų, komandų arba aktyvių sportininkų;
37. pažymi, kad ES licencijuoti interneto operatoriai jau atlieka tam tikrą vaidmenį nustatant galimus korupcijos sporte atvejus;
38. pabrėžia švietimo svarbą sporte siekiant apsaugoti sąžiningumą sporte; todėl ragina valstybes nares bei sporto federacijas tinkamai informuoti bei nuo mažens šviesti visų lygių (profesionalus ir mėgėjus) sportininkus ir vartotojus;
39. supranta didelę iš lošimų gaunamų pajamų svarbą visais lygmenimis finansuojant profesionalų ir mėgėjų sportą valstybėse narėse, įskaitant priemones, kuriomis nuo lažybų manipuliavimo saugomas sporto varžybų sąžiningumas; prašo Komisijos ištirti, kokiomis alternatyviomis finansavimo priemonėmis, gerbiant praktiką, taikomą valstybėse narėse, būtų galima užtikrinti, kad iš sporto lažybų gaunamos pajamos galėtų būti reguliariai naudojamos tam, kad būtų apsaugotas sporto varžybų sąžiningumas, užkirstas kelias lažybų manipuliavimui, kartu atsižvelgiant į tai, kad dėl jokių finansavimo mechanizmų neturėtų susidaryti padėtis, kuri būtų naudinga tik atskiroms profesionalioms, plačiai per televiziją transliuojamoms sporto šakoms, o kitų sporto šakų ir ypač mėgėjų sporto finansavimas iš sporto lažybų pajamų tik mažėtų;
40. pakartoja savo poziciją, kad sporto lažybos – tai sporto rungtynių panaudojimas komerciniais tikslais; rekomenduoja sporto varžybas apsaugoti nuo neleistino komercinio naudojimo, visų pirma pripažįstant sporto renginių organizatorių nuosavybės teises siekiant ne tik gauti sąžiningą finansinę grąžą, kuri būtų naudinga visų lygių profesionaliam ir mėgėjų sportui, bet ir tam, kad būtų įdiegta priemonė, leidžianti kovoti su sukčiavimu sporte, ypač susitarimais dėl varžybų baigties;
41. pabrėžia, kad sudarius teisiškai privalomus sporto varžybų organizatorių ir internetinių lošimų paslaugų teikėjų susitarimus būtų galima užtikrinti darnesnius abiejų šalių santykius;
42. pažymi, kad internetinių lošimų sektoriuje svarbus skaidrumas; taip pat svarsto apie įpareigojimus kasmet teikti ataskaitas, kurios turi parodyti, kokia bendrąji interesą atitinkanti veikla ir (arba) sporto renginiai, duodantys pajamų iš lošimų, turėtų būti finansuojami ir (arba) remiami; prašo Europos Komisiją ištirti galimybę nustatyti įpareigojimą kasmet teikti ataskaitas.
43. pažymi, kad reikia sukurti patikimą alternatyva neteisėtoms lošimų paslaugoms; pabrėžia, kad reikia ieškoti pragmatiškų sprendimų dėl sporto renginių reklamos ir paramos, teikiamos internetinių lošimų paslaugų teikėjų; mano, kad reikėtų nustatyti bendrus reklamos standartus, kuriais pažeidžiamiesiems vartotojams būtų suteikiama pakankama apsauga, tačiau kuriais kartu būtų sudaromos galimybės remti tarptautinius renginius;
44. ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti su visais sporto srities

suinteresuotaisiais subjektais, kad būtų nustatyti tinkami mechanizmai, reikalingi siekiant išsaugoti sporto sąžiningumą ir mėgėjų sporto finansavimą;

o

o o

45. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.